

забезпечення збалансованості та внутрішньовиробничої пропорційності між структурними ланками виробництва на інноваційній основі; додержання стійких стимулів підприємців, менеджерів, працівників і колективів у створенні якісно нових технологій, форм організації виробництва, маркетингового обслуговування, реалізації кваліфікації та творчого потенціалу всіх суб'єктів відтворення;

створення рівних економічних умов для реалізації соціально-економічного потенціалу кожної фірми та суб'єкта власності й господарювання в організації ефективного інноваційного процесу [3].

Застосування концепції інноваційної стратегії на практиці необхідна для суттєвого підвищення економічної безпеки держави, стаючи механізмом прогнозування й запобігання кризових явищ. Крім того, пропонована концепція інноваційної стратегії сприяє підвищенню фінансової стійкості й конкурентоспроможності, поліпшенню ринкових позицій, що дозволить державі гнучко реагувати на ринкові зміни у світі й уникати гострих протиріч.

Концепція інноваційної стратегії повинна стати основною серед інших стратегій в умовах ринкових відносин та технологічного розвитку, оскільки зможе забезпечити підвищення рівня економічної конкурентоспроможності.

Отже, управління економічною безпекою є важливим напрямом, який доречно розглядати через стратегічну інноваційну активність як на рівні держави, так і на рівні корпоративних структур. Чітке виділення компонентного складу механізму економічної безпеки створює основу для формування системи управління безпекою на всіх рівнях економічних відносин.

Список бібліографічних посилань

1. Федулова Л. І. Інноваційна економіка. Київ : Либідь, 2010. 477 с.
2. Єрмошенко М. М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегічні забезпечення. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2001. 309 с.
3. Чернадчук В. Щодо відповідальності за порушення бюджетного законодавства: деякі аспекти. *Підприємництво, господарство і право*. 2012. № 5. 48–49.

Одержано 03.11.2017

УДК 330.332.01

Оксана Сергіївна МАКОВОЗ,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри економіки та фінансів факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасний стан структурної модернізації та реформування економіки України вимагають неухильного нарощування обсягів фінансових ресурсів вітчизнах підприємств. Сьогодні вирішення проблем економічного зростання підприємства виходять на перший план. Нестабільна соціально-економічна ситуація в країні, недосконалість законодавства, криміналізація суспільства, шахрайство, корупція негативно впливають на розвиток підприємств. Вітчизняні підприємства потребують впровадження дієвих систем економічної безпеки та універсальних методів захисту. Характеризуючи безпеку в економічному аспекті, слід розуміти як можливість застосування ресурсів, необхідних для нормального та стабільного функціонування підприємства, а також для її економічного росту.

Сучасне господарство України потребує інвестицій в технічне оснащення та наукові дослідження і розробки. Незалежно від різноманітності поглядів на безпеку, не може бути сумнівів щодо необхідності її включення в економічну життєздатності нашого суспільства. Без ресурсів і капіталу, немає виробництва та підприємництва. На думку Л. І. Абалкіна, «економічна безпека – це стан економічної системи, який дозволяє їй розвиватися динамічно, ефективно і вирішувати соціальні завдання і при якому держава має можливість виробляти і втілювати в життя незалежну економічну політику» [1].

Погоджуючись з динамічною теорією в розгляді економічної безпеки, завданням щодо її забезпечення є не тільки стабільність, але й розвиток і зростання. Економічне зростання – це довготривалий, стійкий розвиток економіки, тобто процес ефективного використання виробничих, трудових, інноваційних та фінансових факторів у довгостроковому періоді без порушення стану рівноваги в короткостроковому проміжку та із поступальним зростанням валового національного продукту [2, с. 226]. Іншими словами, економічне зростання зводиться до збільшення реального обсягу продукції у країні.

Виходячи з визначення економічної безпеки підприємства як здатності системи управління до економічного зростання, при якому забезпечується її життєздатність і можливість зберігати ознаки повноцінного економічного суб'єкта в умовах мінливого середовища, до

складу визначальних її чинників необхідно включити факторні умови відтворення, ефективність відтворювальних процесів і ефективність трансформації ресурсів в умовах мінливого бізнес-середовища. Враховуючи вищезазначене, поняття економічної безпеки можна охарактеризувати як систему факторів економічного зростання. В центрі її класичного напрямку знаходиться ідея оптимальності ринкової системи, що розглядається як досконалий саморегулюючий механізм, що дозволяє найкращим чином використовувати всі виробничі фактори не тільки кожному економічному суб'єкту, а й економіці в цілому. Згідно з теорією економічного зростання економічна безпека також може ґрунтуватися на екстенсивному та інтенсивному методах. Інтенсивний метод економічної безпеки передбачає залучення додаткових інвестицій та застосування більш ефективних засобів виробництва, технологій і процесів. Зазначене буде сприяти підвищенню кваліфікації працівників, режиму економії, науково-технічному прогресу, вдосконаленню технологій та організації праці та виробництва, підвищенню якості продукції. Для інтенсифікації процесів залучення інвестицій важливу роль відіграє інвестиційна привабливість підприємства. Переважна більшість науковців визначає інвестиційну привабливість як комплексне поняття, що характеризується системою показників, які відображають наявність, розміщення та ефективність використання інвестиційних ресурсів.

Забезпечення інвестиційної привабливості підприємства залежить від повноти досягнення стратегічних цілей. В умовах кризи, яка супроводжує перехідний період основними тактичними цілями є:

- усунення неплатоспроможності підприємства (зменшення суми поточних зовнішніх і внутрішніх фінансових зобов'язань та зростання величини грошових активів);
- відновлення фінансової стійкості підприємства (збільшення прибутку, інвестиції, тощо);
- зміна інвестиційної стратегії з метою прискорення економічного зростання.

На інвестиційну привабливість впливають внутрішні та зовнішні чинники, наприклад: рівень матеріально-технічного забезпечення виробництва та застосування новітніх технологій. Велике розмаїття чинників, що впливають на фінансовий стан підприємства, зумовлює різні аспекти його стійкості, зокрема загальний, ціновий, фінансовий, а залежно від факторів впливу – внутрішній і зовнішній аспекти.

Належна інвестиційна привабливість підприємства забезпечується відповідність фінансово-економічних можливостей підприємства умовам, які склалися на ринку товарів та фінансовому ринку.